

Kemény Zsófi

ADYslam

Drága Ady Endre!

Megint Csinszka vagyok, vegyél már feleségül légy szíves, és akkor eskü nem írok többet. Hát mit tegyünk, ha a Maslow piramisom tetején az áll, hogy egy beteg, alkoholista, narcisztikus, pszeudomegváltó roncsot ápoljak a ragyogó tínédzseréimben? Szinte arra szültem, hogy a lábtörlőd legyek!

Két külön világ, de mégis egymáshoz passzolunk, mint a wombat meg a pele: hiszen mi félszavakból is értjük egymást: azt mondom bazd... tudod mi a másik fele. Olyan jó lenne együtt megöregedni... ja hogy te már megöregedtél? Cirmoscica vajh', hová lett a haj?

Te leszel a felettes énem, úgyhogy Freud meg magad!
A péniszirigység megy, az Adypusz-komplexus marad.
Igen, talán meg is foglak csalni néha-néha mer'
ez a kölcsönkenyér esete a visszajárással, haver!
Majd becézgetjük egymást:

- Jajj, te!

-Te vagy a te!

És néha vitatkozunk is, de nyugi, imádok veszíteni!
És tudom, hogy én vagyok a hibás, ha meg nincs hiba, van hiba, és az az enyém!
Beleordítom, ha van mikrofon,
hogy mindenről én tehetek, mivel kettőnk közül én vagyok a tehetős. Hát persze, szívem, rád iratom a birtokom!

Gógot és Magógot akarom apósaimnak, mert annyira cukik együtt!
És ha majd a társaságban a többi majom kérdezi, hogy lehetsz ennyire boldog,
majd mondod, hogy mert van feleséged amúgy, csak nem hordod.
Nyugodtan lépj a lábamra, arra van, hogy járjunk rajta!
Nyugodtan lépj a szívemre, arra van, hogy taposd le, rajta!

Nem leszek melletted nemtelen,
a vér baj ugyan, nade nem nekem!
A betegséged ugyan gender-úton terjed, és eredménye a föl-földobott talp,
de tulajdonképpen a skalpod azért mégiscsak elég jó skalp,
szóval libidókázzunk!

Én garantáltan eljuttatlak a Csucsára.

Mikor meg már impotens is leszel, vár újra Párizs és az Állj fel, torony!
Te eltévedt lovas, te zseni, én majd visszavezetlek, tudom az utat, majd én megmentelek,
megmentelek magadnak!

Ahogy a gyilkosságban az az unfair, hogy a gyilkos marad életben, a házasságban az, hogy mindketten életben maradnak.

De én megbocsátok!

Te a halált éled, nekem meg az élet halad.

A nyíltsebem te vagy, de figyelj, én megbocsátok!

Ha meg a sírba viszel a hülyeségeddel, (milyen Csinszka ma a holt,)

Majd mondom, hogy ja, csak a Darwin-díjjammal akartam szelfizni, csak még nem volt.

Megcsinálom nálad a tavaszi agytakarítást, fontos a mentálhigiéna: csodáljanak még jobban a marhák!

Vagy! Ha azt akarod, hogy tiszta legyen a lelked, érd el, hogy le se szarják!

A Xanax olyan, mint a Géza kék az ég... merthogy kék tőle az ég.

A fölös agressziód meg azért fölös, mert nem kell, vagy tudod mit? Még, még!

Én akarom! Akarom ezt a totálisan diszfunkcionális házasságot! Mindjárt.

Amíg a halál el nem választ vagy amíg a halált nem választom inkább. De nem.

Ez egy előre megbocsátó szép üzenet. Neked. Nekem.

Puszi:

Csé

Ui: Jaj, nem, ne add meg! Az csak a fél életem, amit odaadtam. A múltkor te hívtál meg.

Marc Chagall:
Vörös Piéta